

på skævheden i reglerne i forbindelse med den offentlige debat i slutningen af oktober 2005. Jeg bebudede herefter den 2. november det nu fremsatte lovforslag L 116, som blev fremsat den 14. december 2005.

Spørgsmål 5:

Kan ministeren bekræfte, at ministeriets arbejde med at lukke skattehullet i forbindelse med parcelhusreglen først blev igangsat efter et spørgsmål rejst i Skatteudvalget i november 2004 under behandlingen af lovforslag L 29?

Svar:

I en artikel i Tidsskrift for Skatteret den 5. november 2004 (TfS 2004.795) gjorde forfatterne opmærksom på, at en genanbragt skattepligtig ejendomsavance i en erhvervsjendom ved omklassificering af ejendommen til et parcelhuse kunne undgå beskatning.

I forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og virksomhedsskatteoven (Justeringer af erhvervsbeskatning) (L 29- folketingsåret 2004/2005 1. samling) blev jeg spurgt om, hvad jeg ville gøre i anledning af den nævnte uhensigtsmæssighed i genanbringelsesreglerne.

Jeg lovede i svaret på spørgsmålet, at jeg ville bede mine embedsmænd se på spørgsmålet om genbeskatning af genplacerede ejendomsavancer ved omklassificering til parcelhuse med henblik på en vurdering af, om problemstillingen bør føre til lovgivningsinitiativ. I den vurdering ville jeg se på udbredelsen af fænomenet og de tekniske muligheder for at begrænse et eventuelt misbrug holdt op imod hensynet til de erhvervsdrivende, som i dag benytter reglerne om genplacering af ejendomsavance i en ny erhvervsjendom. Dette fremgår også af pkt. B i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Spørgsmål 6:

Hvad er grunden til, at det skulle tage over et år for ministeren at lukke det konstaterede skattehul ift. parcelhusreglen?

Svar:

Som jeg lovede i svaret på spørgsmål 12 i forbindelse med behandlingen af forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og virksomhedsskatteoven (Justeringer af erhvervsbeskatning)

(L 29- folketingsåret 2004/2005 1. samling) har Skatteministeriet i samarbejde med Skat, Hovedcenteret, overvejet problemstillingen nærmere.

Hverken Skatteministeriet eller SKAT, Hovedcenteret, havde set konkrete eksempler på brugen af den nævnte konstruktion før problemstillingen blev rejst i artiklen i Tidsskrift for Skatteret. Efterfølgende har SKAT, Hovedcenteret, først i november 2005 ved visitation af bindende lignings svar set det første konkrete eksempel på brug af det hul som lovforslaget nu lukker. Det må derfor antages, at de nye regler berører meget få afståelser af fast ejendom årligt.

Skatteministeriet overvejede nærmere, hvorledes den nævnte uhensigtsmæssighed kunne fjernes uden at det medførte uheldige virkninger for de ejere, der anvender genanbringelsesreglerne efter de oprindelige hensigter. I overvejelserne indgik alle de situationer, hvor der kan ske omklassifikation af en ejendom efter ejendomsavancen er genanbragt. Dvs. ikke kun den situation, der var nævnt i artiklen.

I første omfang nåede ministeriet frem til, at det alene var nødvendigt at ændre af reglerne for de ejendomme, der omklassificeres fra erhvervsjendomme/blandede ejendomme til parcelhuse. I forbindelse med høringen af lovforslaget blev imidlertid gjort opmærksom på at konstruktionen også kunne anvendes af blandede ejendomme, hvor boligdelen udvides. Selv om vi oprindeligt skønnede den misbrugsmulighed var mere teoretisk end reel, har vi alligevel for at fjerne alle uhensigtsmæssigheder valgt at fremsætte et ændringsforslag, der også omfatter denne situation.

Desuden overvejede vi på hvilket tidspunkt den genanbragte fortjeneste evt. skulle beskattes, når en ejendom ændrede klassifikation. I disse overvejelser indgik også en stikprøveundersøgelse af, hvorledes genanbragt fortjeneste i fast ejendom registreres af skattemyndighederne. På baggrund af disse overvejelser fandt ministeriet, at en beskatning af den genanbragte fortjeneste på det tidspunkt, hvor den ejendom, hvor fortjenesten er bragt afstås, var det mest hensigtsmæssige beskatningstidspunkt.

Endelig havde den nævnte uhensigtsmæssighed et sådant omfang og karakter, at en ændring ikke kunne bære et selvstændigt lovforslag. En ændring af reglerne skulle derfor indgå i en sam-